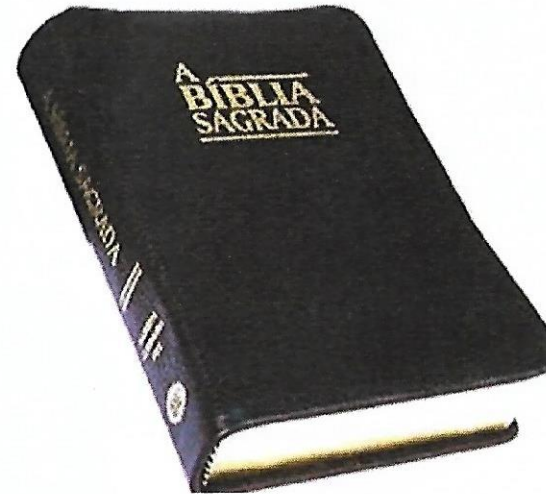

- Perquè no hi hagi moments innecessaris d'espera, cal que el lector es col·loqui a l'església de manera que sigui **fàcil i ràpida la pujada a l'ambó**.
- Si la lectura està en **dues pàgines i cal passar full**, preparar-se des del principi a passar-lo.
- Caldrà **pronunciar bé**, que s'entengui el que diu i es pugui escoltar. Si no, es perd un element essencial a la celebració.
- Intentar **donar sentit al text**; no de forma "teatral" o exagerada.
- **Si hi ha altres lectors**, mai llegir un sol les dues lectures. Quan hi ha gent suficient, que ningú faci dues coses en la celebració; donar oportunitat a tothom (però amb preparació). Ni dir tampoc, "si algú vol pujar a llegir...", (perquè potser pujaran sense preparació).
- En el salm responsorial, un cop dita la "tornada" no cal dir "Tots", sinó repetir-la juntament amb els fidels.
- Caldria que hi hagués **una persona que organitzés** la col·laboració. Intentar que hi hagi variació (home – dona), (grans – joves), no repetint sempre les mateixes persones, que poden fer altres coses.
- Cal que cada lector s'estudiï la seva **posició davant el micròfon**.
- Convé **venir a la celebració uns minuts abans** i oferir-se; no esperar que se'ns demani. Això facilita la tasca del responsable.

Unitat Pastoral de sant Joan i Mare de Déu del Carme

Aquest full vol ser un servei a les persones que fan l'ofici de lectors de la Paraula de Déu a l'església parroquial

I. Missió del lector

- El lector és un **servidor** de la Paraula de Déu a tots els fidels.
- És un **comunicador** d'aquesta Paraula. Per això cal que ell mateix hagi meditat i intenti viure aquesta Paraula que després proclamarà.
- Quan el lector proclama la Paraula és **el mateix Jesús qui ens parla**. El lector és missatger i portantveu d'aquesta Paraula, que és Jesús. El lector

presta a Jesús l'ànima, el cos, la veu, la seva capacitat... La Paraula que anuncia no és paraula pròpia.

- L'Església ha instituït aquest **ministeri (servei)** que és molt important.

“Per amor a aquesta Paraula i per agraïment a aquest do de Déu, el lector ha de fer un acte de lliurament i esforç diligent. Si la seva veu no sona, no ressonarà la Paraula de Crist; si la seva veu no s'articula, la Paraula es tornarà confusa; si no li dóna sentit, el poble no podrà comprendre la Paraula; si no li dóna la deguda expressió, la Paraula perdrà part de la seva força” (L.A.Schokel).

II. Algunes qüestions tècniques

- Per proclamar la lectura, **cal haver-la llegit** abans. I això sempre. En ser texts tan antics i de cultura oriental, pot haver-hi paraules i expressions difícils a una primera lectura.
- Mireu si el **micròfon** és obert. Examineu com s'obre.
- No llegir res del que està escrit en **vermell**: *Lectura primera o segona, salm responsorial...* Aquestes expressions no pertanyen a la Paraula de Déu; són indicacions o rúbriques (la paraula llatina rubrum vol dir vermell).
- Llegir sempre **directament del leccionari**, mai d'un full dominical o fotocòpia. El leccionari té una dignitat pròpia.
- Perquè la lectura s'entengui bé, cal fer-la **poc a poc** (que vagi caient en la oïda i el cors dels fidels com una pluja fina que amara la terra i la fa germinar) Per això caldrà fer **pauses adients**. Per exemple: *Lectura de la segona carta de sant Pau..... als cristians de Galàcia Germans....*
- També, en acabar, fer una **pausa**, abans de dir "Paraula de Déu". I aixequen el cap. I espereu la resposta del poble, abans d'anar-vos-en.
- Hem de dir: "Paraula de Déu" com una **proclamació**; no "És Paraula de Déu", com una simple afirmació.
- Per distingir bé els diversos serveis, si no és la missió del lector, **no ha de cantar al micròfon**. Hi hauria aleshores com a dos "directors" de cant.